

Bog je pravedan i opravdavajući

Nekoliko je teologa uobičajeno da Bog objavljuje čovjeka „kao da jest“ samo zahvaljujući vjeri u Krista, to jest, oni su izrazili rezervu. Za neke, a među njima ističemo dr. Scofielda, 'Bog proglašava grešnika pravednikom', odnosno tvrdi da Bog 'čovjeka ne čini pravednim'.

Bog je pravedan i opravdavajući

Riječ 'opravdanje' (Dikaiosis) kada ju je apostol Pavao upotrijebio odnosi se na ono što je istina, na isti način na koji psalmist David koristi riječ 'opravdanje' (hitsdik) da bi uputio na Boga jer je on uistinu Pravedan.

Apostol Pavao koristi grčku riječ koja ima isto značenje kao i hebrejska riječ 'opravdanje' da bi se odnosio na kršćane jer su oni uistinu pravedni "... pa se opravdavate kad govorite ..." (Rim 3,4; Ps 51,4) . Oni koji vjeruju ponovno su stvoreni u novom i specifičnom stanju: istinska pravda i svetost (Ef 4,24).

Izrazi koji se u Novom zavjetu koriste za opravdanje na grčkom su: Dikaios (samo); Dikaioza (opravdanje, obrana, polaganje prava) i; Dikaioo (imati ili prepoznati kao pravedno). U Starom zavjetu izraz je hitsdik, što znači izjaviti na sudu da je netko u skladu sa zakonom (Izlazak 23: 7; Pnz 25: 1; Izr 17:15; Iz 5:23).

Kad Bog izjavljuje da je čovjek pravedan, odnosno opravdava, izjavljuje što je istina, jer Bog ne može lagati.

Zašto gornja izjava? Budući da je među nekim teolozima

utvrđeno da Bog proglašava čovjeka "kao da jest" samo pomoću vjere u Krista, odnosno izražava rezervu. Za neke, a među njima ističemo dr. Scofielda, 'Bog proglašava grešnika pravednikom', odnosno kategorički potvrđuje da Bog 'čovjeka ne čini pravednim'.

„Griješnik koji vjeruje opravdan je, odnosno tretiran kao pravednik (...) Opravdanje je čin božanskog prepoznavanja i ne znači učiniti osobu pravednom ...“ Scofield Biblija s referencama, Rim 3:28, str. 1147.

Sad Bog nikada ne bi objavio da je čovjek pravedan, jer zapravo nije u stanju pravednog. Nezamislivo je da Bog proglasi i tretira kao pravedno ono što ne čini pravednim. Kako bi Bog mogao prepoznati nešto što nije takvo kakvo jest?

Znamo da Bog ima moć pozvati u postojanje stvari koje nisu kao da su već bile (Rim. 4:16), ali grešnika nikada ne bi proglasio pravednim. „Od riječi laži odstupit ćete i nećete ubiti nevine i pravedan; jer neću opravdati zle «(Izl 23,7).

Ako Bog ne opravda zle, kako je moguće da grešnik bude proglašen pravednikom?

Apostol Pavao s pravom je izjavio da je "opravdani grijeh mrtav" (Rim 6: 2-7). Ako je prvi prijedlog istinit, istinit je i drugi, budući da drugi ovisi o prvom.

Na taj način riječ 'opravdan' prevodi istinsku ideju, jer su svi koji su vjerovali umrli s Kristom.

Kad apostol Pavao koristi riječ 'opravdanje', on ima na umu nešto istinito, odnosno onaj koji je mrtav u potpunosti je opravdan od grijeha!

Ako je starac razapet s Kristom, koga Bog opravdava (proglašava pravednikom)?

Znamo da je Krist izbavljen zbog grijeha čovječanstva i da kada vjeruju u Njega umiru i bivaju pokopani.

Znamo da je Isus uskrsnuo iz mrtvih i da su s njim ustali oni koji su vjerovali "Stoga, ako ste već uskrsnuli s Kristom, tražite ono gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu" (Kol 3,1).

'Opravdanje' (pravedna izjava) pada na novog čovjeka koji uskrsne s Kristom iz mrtvih. Samo je novo stvorenje proglašeno neposredno pred Bogom, jer je stvoreno nanovo u istinskoj pravdi i svetosti.

Grešnik nikada neće biti proglašen pravednikom, jer će starac, koji je grešnik, biti razapet s Kristom "Jer to znamo da je i naš starac bio razapet s njim ..." (Rim 6,6). Grešnik se nikada neće opravdati pred Bogom, već umire kroz Kristov križ.

Grješnik koji prihvaća Kristovu žrtvu kroz vjeru (evanđelje) umire zajedno s Njim, a kad uskrsne, novo stvorenje (stvorenje) po Bogu uskrsće u istinskoj pravdi i svetosti. Taj je novi čovjek proglašen neposredno pred Bogom.

Riječi prevedene s „opravdati“ i „opravdanje“ znače „učiniti poštenim“, „učiniti poštenim“, „proglasiti poštenim“, „proglasiti ravnim“ ili „proglasiti slobodnim od krivnje i zaslužiti kaznu“. Kad Bog stvara novog čovjeka u istinskoj pravdi i svetosti, on izvodi sve radnje opisane u gore navedenim glagolima.

Samo onaj koji je stvoren pravedno može primiti ovu izjavu od Boga, to jest, samo novi čovjek, stvoren prema Bogu, može primiti izjavu od Boga: on je pravedan.

“I obucite novog čovjeka koji je po Bogu stvoren u istinskoj pravdi i svetosti ...” (Ef 4,24).

Novi čovjek kojeg je Bog stvorio po Kristu Isusu, tj. Koji je uskrsnuo iz mrtvih, stvoren je u istinskoj pravdi i svetosti, pa kad ga Bog proglasi pravednikom, govori o istini, o punom i učinkovitom stanju danas.

“Izručen je za naše grijeha i uskrsnuo je za naše

opravdanje" (Rim 4,25);

"... Jer onaj koji je mrtav opravdan je od grijeha" (Rim 6,7)

Gledajući ova dva stiha, jasno je da je Isus izbavljen zbog grijeha grešnika (da čovječanstvo nije sagriješilo, ne bi bilo potrebe da Krist umre), a umiranjem s Njim ispunjava se Božja pravda, budući da grešnik prima ono što je određeno Božjom pravdom: smrt.

Tada je onaj koji je mrtav rođen od Boga i uskrsnuo je na slavu Boga Oca, budući da oni koji vjeruju ustaju s Kristom. Na taj je način opravdan ili proglašen pravednim, jer je u tu svrhu Krist uskrsnuo iz mrtvih: 'uskrsnuo je za naše opravdanje' (Rim 4,25).

Ako netko ne prihvati argument da su kršćani doista pravedni, mora također zaključiti da Krist nije uskrsnuo. Ako je Krist uskrsnuo, činjenica je da su kršćani ustali s njim i proglašeni pravednicima.

Kad starac umre s Kristom, Bog je pravedan. Kad Bog stvara novog čovjeka, On je opravdatelj. Bez ikakve kontradikcije: On je pravedan i opravdavajući.

Biblija kaže da je svima koji vjeruju u Isusa dana snaga da budu stvoreni (stvoreni), djeca Božja. Starca su razapeli, ubili, pokopali, a novi izlazi iz mrtvih. Ovaj novi čovjek proglašen je poštenim.

Pavao je izrazio da je "onaj tko je mrtav za grijeh, samo je pred Bogom", jer je uvjet biti mrtav za grijeh isti kao i biti "živ" za Boga. Tko je stvoren iznova kroz evanđelje, koje je Božja snaga za svakoga tko vjeruje, opravdan je (proglašen pravednikom), jer je novo stvorenje stvoreno u istinskoj pravdi i svetosti.

Upravo zbog toga Pavao izjavljuje: "Tko je za naše grijeha isporučen i uskrsnuo je za naše opravdanje" (Rim 4,25).

Čovjek koji je proglašen pravednikom pred Bogom nije onaj koji je umro, već onaj koji je uskrsnuo iz mrtvih, to jest novo stvorenje ponovno generirano u Kristu.

Kad apostol Pavao kaže da je onaj tko je umro opravdan od grijeha, on ima na umu sljedeći stih: „Jer Krist je koji je umro, ili bolje rečeno, koji je uskrsnuo iz mrtvih, koji je zdesna Bogu, a također zauzmi se za nas “(Rim 8,34).

Tko god je mrtav za grijeh (ili bolje rečeno) tko je uskrsnuo s Kristom, opravdan je, odnosno proglašen pravednikom pred Bogom.

Neki misle da će Božja objava pravde biti učinkovita u budućnosti i da u sadašnjosti čovjek ima samo izjavu o onome što će se dogoditi kasnije. Opravdanje nije tako.

“Opravdanje je Božja izjava u pogledu stanja novog stvorenja pred Njim”

Svi koji vjeruju osposobljeni su postati djeca Božja, djeca rođena ne po volji tijela, ni po volji čovjeka ili krvi. Oni su rođeni od Duha, stvoreni prema Bogu u istinskoj Pravdi i Svetosti (Ivan 1,12-13).

Budući da su istiniti samo oni koji su rođeni u pravednosti i svetosti, oni su pred Bogom proglašeni pravednicima (Ef 4,24). Bog je opravdatelj onih koji vjeruju u Krista.

Psalmist je svoje pogreške mogao prepoznati samo kao način objavljivanja Božje pravde. Nijedan čovjek ne može ići dalje od onoga što je psalmist učinio.

Međutim, prije nego što čovjeka proglasi pravednim, Bog učini nešto izvanredno: unaprijed određena kazna primjenjuje se na krivce (smrt), generira novo stvorenje svojom snagom (evanđelje) i novog čovjeka proglašava pravednim pred Njim. .

Putem opravdanja, mnogostruka Božja mudrost postaje poznata među poglavarstvima i moćima!